

Josefina Xufre i Natalia Ermakova, primeres en els Vestits de Paper

Un cop superat el mig segle de trajectòria, el llistó dels treballs presentats en el Concurs de Vestits de Paper de Mollerussa, està molt alt, i així ho van constatar ahir els vestits guanyadors. La modista de Cerdanyola Josefina Xufre ha sigut una clara guanyadora en moda actual. En vestits d'època, la modista dels Arcs Natalia Ermakova, va recrear un vestit del segle 18. Ermakova ha estat guanyadora en les tres anteriors edicions. I en vestits de fantasia, l'Associació Cultural de Dones d'Almenar aconseguia el primer premi.



FOTO: Josep A. Pérez / A la esquerra, el guanyador en la modalitat de vestits d'època; i a la dreta, el segon premi en la modalitat de fantasia

VOLTA PEL MÓN AMB LA SEU VELLA

TANIT GONZÁLEZ & JORDI MERCADÉ



I ara, la Seu Vella a Barcelona! /47

BARCELONA

Se'ns fa estrany estar per terres catalanes, escoltar converses pel carrer sense necessitat d'imaginar què diuen, ja que aquí ho entenem molt bé... La veritat és, però, que sovint perd la màgia ja que pel poc temps que portem aquí, ens adonem sense entrar gaire en detalls, que vivim o sobrevivim a un ritme de vida frenètic, sense plantejar-nos si ens agrada la vida que portem...

El material per tal de dur a terme les entrevistes de la Seu Vella ha format part del nostre reduït equipatge durant tot aquest temps de viatge. Sempre portàvem la roja silueta de la Seu Vella amb la que hem fet les fotos als entrevistats i el DIN A3 plastificat amb fotos del complex monumental que ensenyàvem als escollits per a que s'inspirassin en les seves respostes. Ambdues coses sempre les portàvem a resguard. Vam sortir amb quatre *Seus Vells* i hem tornat amb dues, un tant atrotinades. La primera que vam perdre fou al fer-li fer submarinisme, no li va agradar l'experiència subaquàtica; l'altra es va perdre misteriosament en un hostel, algun admirador secret...

Sovint, quan fèiem les entrevistes de la Seu Vella, ens preguntàvem com serien si les fèssim a terres catalanes i la veritat és que no hem volgut perdre l'oportunitat de poder-ho fer a Barcelona.



Per això hem volgut fer-la a dues parelles que han sigut importants per nosaltres durant aquesta experiència. La primera són els nostres cosins, en Jordi i la Mònica, que sempre els hem tingut ben apropet, tot i estar a l'altra banda del món. Tots dos han sigut un pilar molt important per a nosaltres i sovint el pont d'unió entre les dues realitats que estàvem vivint, la viatgera i la que ens esperaria a la tornada.

Al fer-los les mateixes preguntes que a tots els entrevistats, ens vam mirar amb cara de sorpresos i ens van dir que evidentment que la coneixem: "És la Seu Vella de Lleida! L'hem visitat un parell de cops."

I ens comenten: "Recordem que el que ens va impressionar més va

ser l'alçada de les voltes del claustre, i el fet que des del mateix es vegi una panoràmica exterior tant extensa. Normalment els claustres miren al pati-jardí interior i no tenen vistes cap a fora. Creiem que això el fa especial. Ens inspira majestuositat i ens remunta a una època on la geometria i situació prenia més importància que en l'actualitat".

Quan els hi preguntem si han vist quelcom similar ens responen: "Recordem torres semblants, però no formant part d'un complex arquitectònic tant extens, ni en un enclavament tant privilegiat. Hem de tornar a visitar-la... ens agraden molt els cargols!", diuen entre somriures.

La segona és la primera parella que vam conèixer al començament



En Sebas i la Gris, uns dels primers entrevistats, a Montevideo / ara, amb vistes a Barcelona des del Tibidabo

del viatge, la Griselda i el Sebas, que ara ens han vingut a veure des de l'Uruguai. Ens vam estrenar plegats en el món del *couchsurfing* a Montevideo. Era la primera vegada que ells rebien algú que no coneixien a casa seva i per a nosaltres van ser els primers que ens van acollir, en una pràctica que no seria l'última al llarg del viatge que ens esperava. Ells també han apostat per posar una pausa en les seves feines i emprendre el mateix somni que nosaltres: donar la volta al món. Després de visitar diferents països d'Àsia, inicien l'aventura amb interrail per Europa. La primera parada és Barcelona. Així hem pogut invertir els papers i acollir-los com ells ho van fer amb nosaltres.

Es van quedar sorpresos en ensenyar-los tots els articles que hem fet a LA MAÑANA fins al moment,

ja que ells van sortir en el número cinc, del dia 3 de maig del 2015, amb el títol *Vindrà a Lleida?* La resposta és evident, ens han deixat unes motxilles a casa per no anar tant carregats i a la tornada de la seva volta per Europa anirem plegats cap a Lleida a veure en persona la Seu Vella!!! Faltaria més.



Jordi Calderón i Mònica Soler / davant de l'estatua de Colón

AMB EL SUPORT:

